

**PIESTRZENICA
KASZTANOWATA**
Gyromitra esculenta

Kapelusz średnicy 3-8 cm, jaśniej lub ciemniej czerwono-brązowy, na powierzchni nieregularnie pofałdowany, z pustymi przestrzeniami. **Trzon** krótki, biały, wysokości 2-6 cm.

**STRZĘPIAK
PORYŚOWANY**
Inocybe rimosa

Kapelusz średnicy 3-8 cm, słomkowobrązowy, spiczasto-sostożkowaty lub z zaokrąglonym garbkiem. Bardzo zmienny.

**WIERUSZKA
WIOSENNA**
Entoloma vernum

Kapelusz średnicy 2-5 cm, jasnobrązowy do ciemnobrązowego, czarnobrązowy, blaknący promieniowymi smugami, o ciekim miąższu. **Zapach i smak** grzybowy.

**KROWIAK
PODWINIĘTY**
Paxillus involutus

Znany pod nazwą **olszówka**. Pojawia się od VII do X w lasach liściastych i iglastych, w starych parkach, najczęściej pod olszami i brzozi.

**Grzyby trujące
spotykane
w lasach i parkach
kołobrzeskich**

Wybrane gatunki grzybów trujących występujących w kołobrzeskich lasach

Występowanie: od III do V w lasach sosnowych na piaszczystych miejscach.

TRUJĄCA; zawiera rozpuszczalną w wodzie truciznę, uszkadzającą wątrobę i nerki. Powoduje wzmożone pragnienie, wymioty, bóle brzucha, senność, drgawki. Możliwe są zatrucia śmiertelne. Objawy występują po 4-8 godzinach.

Występowanie: od VI do XI, w lasach liściastych i iglastych, także w ogrodach i parkach, na łąkach; częsty.

TRUJĄCY.
Spożywanie grozi śmiercią.

Występowanie: od III do V w widnych lasach liściastych i iglastych.

TRUJĄCA.
Po upływie 1,5-3 godzin od zjedzenia powoduje mdłości, które trwają kilka dni i są połączone z wymiotami i biegunką.

Występuje często w lesie kołobrzskim.

NIEBEZPIECZNIE TRUJĄCY. Wywołuje wymioty, bóle brzucha, zakłóca pracę nerek. Często spożywany tworzy we krwi przeciwciała, które powodują rozpad czerwonych krwinek.

Wszystkie grzyby śmiertelnie trujące, rosnące w Polsce, mają blaszki na dolnej stronie kapelusza. Spożycie grzybów rurkowych powoduje jedynie ostry nieżyt żołądkowo-jelitowy, ale nie powoduje śmierci.

Odróżnianie grzybów trujących od jadalnych na podstawie tego, że grzyb trujący sinieje na przekroju i ma piekący smak jest błędne!

Potrawy z grzybów należy przyrządzać w dniu zebrania lub najpóźniej następnego dnia, ponieważ grzyby łatwo się rozkładają i łatwo mogą w nich powstać substancje trujące. Podobnie dzieje się podczas kilkakrotnego ich odgrzewania.

Ulotka została opracowana na zlecenie **Gminy Miasto Kołobrzeg** przez: opracowanie merytoryczne i dokumentacja fotograficzna: **Tadeusz Twardy** opracowanie graficzne:

MAŚLANKA WIĄZKOWA

Hypholoma fasciculare

Opieńka fałszywa.
Kapelusz średnicy 1,5-7 cm, płowżółtawy, siarkowożółty do żółtozielonawego. Poniżej kapelusza delikatnie zaznaczają się pierścieni w kształcie brunatnej smugi, która czasem jest bardzo słabo widoczna.
Mięsz żółtawy, niezmienny, o gorzkim smaku i słabym, nieokreślonym zapachu. **Błaszki** początkowo żółtawe, później zielonkawe.

Występowanie: V-XI; na martwym drewnie liściastym i iglastym, na leżących pniach i na pniakach; bardzo częsta.

TRUJĄCA.
Po 1/2-3 godzinach powoduje biegunkę i wymioty.

MAŚLANKA CEGLASTA

Hypholoma sublateralitium

Kapelusz średnicy 3-10 cm, intensywnie ceglasczerwony. **Brzeg** przeważnie obficie pokryty zielonożółtawymi kosmkami osłony.
Błaszki za młodu bladoszarozielonawe, później oliwkowo-brązowe.
Smak gorzkawy.

Występowanie: od VIII do XI na pniakach drzew liściastych; często spotykana.

TRUJĄCA.
Po 1/2-3 godzinach powoduje biegunkę i wymioty.

MUCHOMOR CZERWONY

Amanita muscaria

Ma charakterystyczny **kapelusz** średnicy 5-15 cm, przeważnie lśniącoczerwony, rzadziej pomarańczowy lub żółty, pokryty białymi, dość równomiernie rozmieszczonymi, drobnymi szczątkami osłony.

Występowanie: dość licznie od VIII do XI w lasach liściastych i iglastych, zwłaszcza pod brzoźami i świerkami, na glebie kwaśnej.

TRUJĄCY. Zawiera substancje porażające układ nerwowy. Powoduje mdłości, torsje, zaburzenia wzroku, halucynacje i krótkie sny. Objawy zatrucia występują po 0,5-2 godzinach od chwili zjedzenia.

MUCHOMOR SROMOTNIKOWY

Amanita phalloides

Kapelusz średnicy 4-12 cm, barwy od blado- do intensywnie oliwkowo- lub żółtozielonej, na brzegu zwykle jaśniejszy, czasem żółtawy. **Błaszki** białe, u starszych okazów z lekkim odcieniem żółtawozielonkawym. **Mięsz** biały, kruchy, o smaku łagodnym i słodkawym oraz mdłym zapachu.

Występowanie: od VII do X, najczęściej w lasach liściastych (np. bukowych), także mieszanym, rzadziej iglastym, również w parkach i ogrodach.

Szczególnie niebezpieczna jest odmiana wiosenna, której owocniki są zupełnie białe, stąd bardzo podobne są do młodych pieczarek. Wyrasta ona przez cały rok (od wiosny do jesieni).
ŚMIERTELNIE TRUJĄCY! Objawy zatrucia występują po kilkunastu godzinach. Powoduje nudności, bóle głowy i brzucha, rozwolnienie, silne osłabienie i często śmierć. Wystarczy okaz średniej wielkości, żeby zabić człowieka.

MUCHOMOR JADOWITY

Amanita virosa

Kapelusz średnicy 5-10 cm, czysto biały, bez szczątków osłony, skórka kapelusza lekko mazista, z włóknistym, zygzakowatym wzorkiem i bulwiastą podstawą z pochwą. **Zapach** rzodkwi, u starszych okazów nieprzyjemnie słodkawym.

Występowanie: od VII do X, w lasach liściastych i iglastych, zwłaszcza pod świerkami, sosnami i bukami, lubi gleby kwaśne.

ŚMIERTELNIE TRUJĄCY,
w stopniu takim samym, jak muchomor sromotnikowy.

STRZĘPIAK CEGLASTY

Inocybe erubescens

W miejscach skałceń, a później także samoistnie, stopniowo ceglasczerwono nabiegający, w końcu czerwono-brązowy. **Zapach** za młodu często przyjemnie owocowy.

Występowanie: od V do VII, w lasach liściastych i mieszanym, w parkach, ogrodach, także na łąkach; dość częsty.

SILNIE TRUJĄCY. Objawy zatrucia występują po 1/4-4 godzinach. Grzyb powoduje silne pocenie się, zaburzenia widzenia, mdłości połączone z wymiotami, kolki żołądkowo-jelitowe; w ciężkich przypadkach także śmierć na skutek ustania krążenia.